

bytte, der maa forventes af saadanne Grundforbedringsarbejders Gennemførelse. Dog indføres der den Bestemmelse, at Ministeriet skal være bemyndiget til at indrømme 5 Aars Afdragsfrihed, saaledes at den samlede Tid for Tilbagebetalingen kan blive højst 15 Aar.

For Ministeriet har der ved dette Lovforslags Udarbejdelse foreligget et Forslag fra Landbokommissionen, der gik ud paa, at der skulde ydes Laan til den enkelte Jordbruger, der maatte ønske at gennemføre Grundforbedringsarbejder, paa den Maade, at Laanet blev optaget som en Førsteprioritet i Ejendommen, der gik forud for alle andre Behæftelser. Dette Forslag har været overvejet i Ministeriet, men jeg har ment, at det vilde være betænkeligt af principielle Grunde at gaa til at indføre en saadan Bestemmelse. Jeg indrømmer, at Udførelsen af Grundforbedringsarbejder er en saadan Værdiforøgelse af Ejendommen, at der i Virkeligheden vil kunne paaregnes saa meget mere Udbytte, som Laanet maatte udgøre, men hvis Rigsdagen vedtager, at der kan laanes i Ejendommen forud for Kreditforeningslaan, og altsaa ogsaa forud for Anden- og Tredieprioriteter, saa har man betraadt en Vej, der forekommer mig at indeholde en vis Fare for hele vort Kredit-system. Thi man kan vel sige, at Dræning og Mergling er meget nyttige og formaals-tjenlige Foranstaltninger, men det kan ogsaa være meget værditilførende for en Ejendom, at der bliver opført en Bygning mere, end der var i Forvejen. Det er ogsaa en Grundforbedring. Det at opføre et Møddinghus eller en Ajlekumme er ogsaa Grundforbedring. At anlægge Veje er ogsaa en god Grundforbedring, der tilfører Ejendommen en Værdi. Det er meget vanskeligt at skelne imellem, hvad der i saa Henseende bør komme ind under Betegnelsen Grundforbedring. Dertil kommer jo, at Grundforbedringsarbejder som Dræning og Mergling, der er udførte i forrige Aarhundrede, er Forbedringer af Ejendommene, som fandtes, den Gang de blev vurderet til de forskellige Laan, der er optagne i Ejendommene, og det er egentlig den paagældende Ejers eller Brugers Pligt at vedligeholde den Tilstand og ikke lade disse Grundforbedringer forfalde, saaledes at naar den Tid kommer, da de skal fornyes, er han egentlig ikke berettiget til forud for den Prioritet, han har i Ejendommen, at optage et andet Laan. Men først og fremmest forekommer det mig, at en saadan Bestemmelse er farlig, fordi man aldrig i Fremtiden vil kunne være sikker paa, til hvilke Formaal der saa kan ydes

Laan, som skal gaa forud for de faste Laan. Man kommer ind paa noget, der vil være i høj Grad usikkert, det vilsvække den Stilling, som vore Kreditforeningsobligationer har, og ikke mindst være farlig for dem, som anbringer faste Laan paa anden og tredje Prioritet i Ejendomme. Jeg tror derfor, man skal være varsom med, at gaa denne Vej.

Lovforslaget gaar da ogsaa ud paa en anden Fremgangsmaade, nemlig at Kommunalbestyrelserne skal undersøge Sagen i hvert enkelt Tilfælde, og kun hvor Kommunalbestyrelsen finder, for det første at den paagældende Jordbruger ikke er i Stand til paa anden Maade at skaffe sig Laan — thi dette vil dog være det naturlige og rigtige i Stedet for at gaa til Staten —, og dernæst, at den paatænkte Grundforbedringsforanstaltning virkelig er paakrævet og vil være rentabel i de kommende Aar, vil Kommunalbestyrelsen kunne anbefale, at Laanet ydes, og som Garanti for, at Kommunalbestyrelsens Skøn er rigtigt, kræves det, at Kommunalbestyrelsen skal paatage sig den halve Garanti overfor Statskassen for, at Laanet bliver forrentet og afdraget som bestemt i Loven. Med en saadan Ordning kan der gøres et Forsøg i de to Aar, der kommer. Man vil kunne se, hvor stor Brug der bliver gjort af Loven, og vil derigennem kunne indvinde Erfaringer. Der vil da efter de to Aar, som Lovens Virkning er begrænset til, kunne foretages en ny Overvejelse af hele dette Spørgsmaal, og man vil da bedre kunne drøfte, hvorvidt den Vej, her er foreslaaet, er den rigtige, og hvorvidt der tiltrænges Udvidelser, eller der paa anden Maade kan tilføres Forbedringer. — Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale ogsaa dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Finansministeren har Ordet for at fremsætte nogle for hans Vedkommende tidligere anmeldte Lovforslag.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Normeringslov for Finansaaret 1921—22*. Dette Lovforslag forelægges jo i Henhold til Tjenestemandsløvens Paa-bud og indeholder Forslag om Nyoprettelse af nødvendige Stillinger og om Klassifikation af forskellige Stillinger. Det vilde ikke, tror jeg, være rigtigt at komme ind paa alle de talrige Enkeltheder, dette Lovforslag indeholder, idet det ganske sikkert særligt egner sig til Behandling i Udvalg. Jeg skal kun gøre den almindelige Bemærk-